

**L I G J**  
**Nr. 8938, datë 12.9.2002**

**PËR RATIFIKIMIN E “KONVENTËS NR.176 “SIGURIMI DHE SHËNDETI NË MINIERA,  
1995” TË ORGANIZATËS NDËRKOMBËTARE TË PUNËS”**

Në mbështetje të neneve 78, 81 pika 1, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

**K U V E N D I**

**I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**  
**V E N D O S I :**

**Neni 1**

Ratifikohet “Konventa nr.176 “Sigurimi dhe shëndeti në miniera, 1995” e Organizatës Ndërkombëtare të Punës”.

**Neni 2**

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr. 3486, datë 7.10.2002 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,  
Alfred Moisiu**

**KONVENTA NR. 176**  
**KONVENTA LIDHUR ME SIGURINË DHE SHËNDETI NË MINIERA**

Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Ndërkombëtare të Punës, e thirrur në Gjenevë nga Këshilli Administrativ i Zyrës Ndërkombëtare të Punës dhe e mbledhur më 6 qershor 1995 në sesionin e saj të 82-të:

duke nënvizuar konventat dhe rekomandimet ndërkombëtare të rëndësishme, në veçanti konventa mbi heqjen e punës së detyruar, 1957; konventa dhe rekomandimi mbi mbrojtjen kundër rrezatimit, 1960; konventa dhe rekomandimi mbi mbrojtjen e makinerive, 1963; konventa dhe rekomandimi lidhur me pagesat në rast aksidentesh në punë dhe sëmundjesh profesionale, 1964; konventa dhe rekomandimi mbi moshën minimale (punë e nëndheshme), 1965; konventa mbi ekzaminimin mjekësor të adoleshentëve (punë e nëndheshme), 1965; konventa dhe rekomandimi mbi mjedisin e punës (ndotja e ajrit, zhurmat dhe vibrimet), 1977; konventa dhe rekomandimi mbi sigurinë dhe shëndetin e punonjësve, 1981; konventa dhe rekomandimi mbi shërbimet e shëndetit në punë, 1985; konventa dhe rekomandimi mbi amiantin, 1986; konventa dhe rekomandimi mbi sigurinë dhe shëndetin në ndërtim, 1988; konventa dhe rekomandimi mbi prodhimet kimike, 1990; si dhe konventa dhe rekomandimi mbi parandalimin e aksidenteve madhore industriale, 1993;

duke marrë në konsideratë nevojën dhe të drejtën që kanë punonjësit për të qenë të informuar, të formuar dhe të konsultuar në mënyrë efektive, si dhe për të marrë pjesë në përgatitjen dhe zbatimin e masave lidhur me sigurinë dhe shëndetin përsa u përket rreziqeve ndaj të cilëve ata janë të ekspozuar në industrinë e minierave;

duke pranuar se është e dëshirueshme të parandalohet çdo aksident vdekjeprurës, dëmtim apo prekje të shëndetit, që mund të pësojnë punonjësit apo popullata, si dhe dëmtimet e ambientit, që mund të rezultojnë nga shfrytëzimi i minierave;

duke pasur parasysh nevojën e një bashkëpunimi ndërmjet Organizatës Ndërkombëtare të Punës, Organizatës Botërore të Shëndetit, Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike dhe institucioneve të tjera kompetente dhe duke shënuar instrumentet, përmbledhjet e direktivave

praktike, kodet dhe direktivat e rëndësishme të botuara nga këto organizata;  
pasi u vendos të miratohen propozimet e ndryshme lidhur me sigurinë dhe shëndetin në miniera, çështje që përbën pikën e katërt të rendit të ditës të sesionit;  
pasi u vendos që këto propozime të marrin formën e një konvente ndërkombëtare,  
Miraton ditën e 22 qershorit 1995, konventën e mëposhtme, e cila do të quhet Konventa mbi sigurinë dhe shëndetin në miniera, 1995.

## PJESA I PËRKUFIZIME

### Neni 1

1. Për qëllimet e kësaj Konvente, termi “minierë” kupton:
  - a) çdo vend (qendër) në qiell të hapur ose nëntokësor, ku zhvillohen aktivitetet e mëposhtme:
    - (i) eksplorim i mineraleve, me përjashtim të naftës dhe të gazit, të cilët kërkojnë një ndryshim mekanik të terrenit;
    - (ii) nxjerrjen e mineraleve, me përjashtim të naftës dhe gazit;
    - (iii) përgatitjen e materialeve nxjerrëse, si thyerja, bluarsja, përqëndrimi ose larja;
  - b) tërësia e makinerive, pajisjet, aksesorët, instalimet, ndërtesat dhe strukturat e xhenios civile, të përdorura në raport me aktivitetet e përcaktuara në paragrafin a) si më sipër.
2. Për qëllimet e kësaj Konvente, termi “punëdhënës” tregon çdo person fizik apo juridik, që punëson një ose më shumë punonjës në një minierë, si dhe, nëse konteksti e implikon, shfrytëzues, ndërmarrësi kryesor, ndërmarrës ose nënkontraktues.

## PJESA II FUSHA DHE MODALITETET E APLIKIMIT

### Neni 2

1. Kjo Konventë është e zbatueshme për të gjitha minierat.
2. Pas konsultimesh me organizatat më të përfaqësuara të punëdhënësve dhe punëmarrësve të interesuar, organi kompetent i një Anëtari që ratifikon Konventën:
  - a) mund të përjashtojë disa kategori minierash nga zbatimi i Konventës ose nga disa dispozita të saj nëse, në tërësinë e saj, mbrojtja e akorduar sipas legjislacionit dhe praktikës kombëtare nuk është inferiore (më e pakët) se ajo që do të rezultonte nga aplikimi i plotë i dispozitave të Konventës;
  - b) duhet, në rastin ku disa kategori minierash janë objekt përjashtimi, sipas paragrafit a) si më sipër, të hartohen plane, me qëllim që të mbulohet në mënyrë progresive tërësia e minierave.
3. Çdo Anëtar që ratifikon këtë Konventë dhe që përfiton nga mundësia që jepet në paragrafin 2 a) si më sipër duhet të përcaktojë, në raportet mbi zbatimin e Konventës të paraqitura sipas nenit 22 të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës, çdo kategori të veçantë minierash, e cila është objekt i një përjashtimi dhe arsytet e këtij përjashtimi.

### Neni 3

Anëtari duhet, duke pasur parasysh konditat dhe praktikën kombëtare, dhe pas konsultimesh me organizatat më të përfaqësuara të punëdhënësve dhe punëmarrësve të interesuar, të formulojë dhe të zbatojë një politikë koherente në fushën e sigurisë dhe të shëndetit në miniera dhe ta rishikojë atë periodikisht, pikërisht lidhur me masat që u japin fuqi dispozitave të Konventës.

### Neni 4

1. Masat që synojnë të sigurojnë zbatimin e Konventës duhet të jenë të parashikuara nga legjislacioni kombëtar.
2. Kur të paraqitet nevoja, ky legjislacion duhet të plotësohet me:
  - a) norma teknike, parime kryesore, përmbledhje e direktiva praktike; ose

b) me mjete të tjera të zbatimit, në përputhje me praktikën kombëtare, të cilat do të identifikohen (përcaktohen) nga organi kompetent.

#### Neni 5

1. Legjislacioni kombëtar i përmendur në nenin 4 paragrafi 1 duhet të caktojë organin që do të mbikëqyrë dhe rregullojë aspektet e ndryshme të sigurisë dhe shëndetit në miniera.

2. Ky legjislacion duhet të parashikojë:

a) mbikëqyrjen e sigurisë dhe shëndetit në miniera;  
b) inspektimin e minierave nga inspektorë të caktuar për këtë qëllim nga organi kompetent;  
c) procedurat e njoftimit dhe anketimit në rast aksidentesh vdekjeprurëse apo të rënda, si dhe katastrofash në miniera dhe incidentesh të rrezikshme, të tilla siç janë përcaktuar prej këtij legjislacioni;

d) përpilimi dhe publikimi i statistikave mbi rastet e aksidenteve, të sëmundjeve profesionale dhe incidenteve të rrezikshme, të tilla siç janë përcaktuar në këtë legjislacion;

e) pushteti (fuqia) e organit kompetent për të pezulluar ose kufizuar, për motive të sigurisë dhe shëndetit, veprimtaritë e minierave derisa kushtet që janë në origjinë të pezullimit apo kufizimit, të jenë korrigjuar;

f) hartimi i procedurave efikase me qëllim që t'u japë fuqi të drejtave të punonjësve dhe përfaqësuesve të tyre që të konsultohen për çështjet dhe të marrin pjesë në masat lidhur me sigurinë dhe shëndetin në vendin e punës.

3. Ky legjislacion kombëtar duhet të parashikojë që fabrikimi, transporti dhe përdorimi i eksplozivëve dhe i detonatorëve në miniera duhet të kryhen nga persona kompetentë dhe të autorizuar ose nën mbikëqyrjen e tyre të drejtpërdrejtë.

4. Ky legjislacion duhet të parashikojë:

a) masat që duhen ndjekur në fushën e shpëtimit në miniera, të ndihmës së parë, si dhe shërbimet e duhura mjeksore;

b) detyrimin për të furnizuar me aparate frymëmarrjeje shpëtimi individuale të përshtatshme për punonjësit në minierat e nëndheshme të qymyrit dhe nëse është e nevojshme, në miniera të tjera të nëndheshme, si dhe t'i mirëmbajë këto aparate;

c) masat mbrojtëse që zbatohen në punimet miniera të braktisura me qëllim, që të eliminohen ose të zvogëlohen në minimum rreziqet për sigurinë dhe shëndetin;

d) masat që synojnë të sigurojnë, në kushtet e një sigurie të kënaqshme, stokun, transportin dhe eliminimin e substancave të rrezikshme të përdorura në punimet në miniera, si dhe mbeturinat e prodhuara në minierë;

e) në rast nevojë, detyrimin të furnizojë dhe të mbajë në një gjendje higjienë të kënaqshme një numër të mjaftueshëm pajisjesh sanitare dhe instalimesh për t'u larë, ndërruar dhe ushqyer.

5. Ky legjislacion kombëtar duhet të parashikojë se punëdhënësi përgjegjës i minierës duhet të kujdeset për hartimin e planeve të përshtatshme për punimet në minierë para fillimit të operacioneve, si dhe gjatë gjithë modifikimit, si dhe rishikimin periodik të këtyre planeve, të cilët duhet të mbahen në dispozicion në qendrën e minierës.

### PJESA E III

#### MASAT E PARANDALIMIT DHE TË MBROJTJES NË MINIERA

##### A. PËRGJEGJËSITË E PUNËDHËNËSVE

#### Neni 6

Duke marrë masat e parandalimit dhe të mbrojtjes të parashikuara nga kjo pjesë e Konventës, punëdhënësi duhet të vlerësojë rreziqet dhe t'i trajtojë ato sipas një renditjeje prioritare, si më poshtë:

a) eliminimi i këtyre rreziqeve;  
b) të kontrollohen qysh në burim;  
c) të zvogëlohen në minimum me mjete të ndryshme hartimi i metodave të tyre të punës të jenë të sigurtë;

d) në masën që këto rreziqe mbijetojnë, të parashikohet përdorimi i pajisjeve të mbrojtjes individuale;

duke patur parasysh atë çka është e arsyeshme, praktike, e realizueshme, si dhe atë që konsiderohet si një praktikë e mirë dhe në përputhje me shpejtësinë e kërkuar.

#### Neni 7

Punëdhënësi duhet të marrë të gjitha masat e nevojshme për të eliminuar ose zvogëluar në minimum rreziqet për sigurinë dhe shëndetin që paraqesin minierat nën autoritetin e tij dhe veçanërisht:

a) të kujdeset që miniera të konceptohet, ndërtohet dhe të ketë një pajisje elektrike, mekanike dhe tjetër, duke përfshirë një sistem komunikimi, në mënyrë që kushtet e nevojshme të sigurisë së shfrytëzimit, si dhe një mjedis i shëndetshëm pune të jenë të siguruara;

b) të kujdeset që miniera të vihet në shërbim, të shfrytëzohet, mirëmbahet dhe të deklasohet, në mënyrë të tillë që punonjësit të mund të kryejnë detyrat e caktuara pa rrezik për sigurinë dhe shëndetin e tyre ose të personave të tjerë;

c) të marrë masa për të ruajtur stabilitetin e terrenit në zonat në të cilat personat kanë akses për shkak të punës së tyre;

d) sa herë që kjo është e realizueshme, të parashikohen, duke u nisur për çdo vend pune të nëndheshëm, dy dalje, që dalin në rrugë të ndara që të çojnë jashtë;

e) të sigurojë kontrollin, vlerësimin dhe inspektimin periodik të mjedisit të punës, me qëllim që të identifikohen rreziqet e ndryshme ndaj të cilave punonjësit mund të jenë të ekspozuar dhe të vlerësojë shkallën e këtij ekspozimi;

f) të sigurohet një ajrim i përshtatshëm i të gjitha punimeve të nëndheshme, për të cilat aksesit është i autorizuar;

g) për zonat e ekspozuara ndaj rreziqeve të veçanta, të hartohet dhe të zbatohet një plan shfrytëzimi dhe procedura të natyrës që të garantojnë sigurinë e sistemit të punës dhe mbrojtjen e punonjësve;

h) të merren masat e duhura, në përputhje me tipin e minierës së shfrytëzuar që të parandalohen, të zbulohen dhe të luftohen shpërthimet dhe përhapja e zjarreve dhe shpërthimeve (eksplozioneve);

i) kur siguria dhe shëndeti i punonjësve kërcënohen rëndë, të bëhet ndërprerja e veprimtarive dhe evakuimi i punonjësve drejt vendeve të sigurt.

#### Neni 8

Punëdhënësi duhet, për çdo minierë, të përgatisë një plan veprimi specifik të urgjencës, me qëllim përballimin e katastrofave industriale dhe natyrore logjikisht të parashikueshme.

#### Neni 9

Kur punonjës janë të ekspozuar ndaj rreziqeve të natyrës fizike, kimike apo biologjike, punëdhënësi ka për detyrë:

a) t'i mbajë punonjësit të informuar, në mënyrë të kuptueshme, mbi rreziqet që paraqet puna e tyre, mbi rreziqet e mundshme që ajo përmban për shëndetin e tyre dhe mbi masat parandaluese dhe mbrojtëse të zbatueshme;

b) të marrë masat e duhura, me qëllim që të eliminojë apo të zvogëlojë në minimum rreziqet që rezultojnë nga ky ekspozim;

c) kur mbrojtja e përshtatshme kundër rreziqeve për aksidente apo dëmtime të shëndetit, dhe pikërisht kundër ekspozimit ndaj kushteve të dëmshme, nuk mund të sigurohet me mjete të tjera, të jepen dhe mirëmbahen, pa shpenzime nga ana e punonjësve, veshje të përshtatshme për këto nevoja, si dhe pajisje dhe mjete mbrojtëse të përcaktuara nga legjislacioni kombëtar, dhe

d) t'u sigurojë punonjësve që kanë vuajtur nga dëmtime apo sëmundje në vendin e punës, kujdesjet e para, mjete adekuate transporti për t'u larguar nga vendi i punës, si dhe aksesin në shërbimet e duhura mjekësore.

## Neni 10

Punëdhënësi duhet të kujdeset që:

- a) punonjësit të marrin, pa shpenzuar, një formim dhe një rikualifikim, (riaftësim) adekuat, si dhe udhëzime të kuptueshme lidhur me sigurinë dhe shëndetin, si dhe me detyrat që u janë caktuar;
- b) në përputhje me legjislacionin kombëtar, të ushtrohet një mbikëqyrje dhe një kontroll mbi çdo ekip me qëllim që në rast shfrytëzimi i minierës të zhvillohet në kushtet e sigurisë;
- c) të ngrihet një sistem me qëllim që të mund të njihen me saktësi, në çdo moment emrat e të gjithë personave që ndodhen në fund, si dhe lokalizimi i tyre i mundshëm;
- d) të gjitha aksidentet dhe incidentet e rrezikshme, të tilla siç janë përcaktuar nga legjislacioni kombëtar, të bëhen objekt i një ankete dhe të merren masat e duhura për t'i ndrequr ato; dhe
- e) të hartohet një raport mbi aksidentet dhe incidentet e rrezikshme në përputhje me legjislacionin kombëtar për organin kompetent.

## Neni 11

Punëdhënësi duhet të sigurohet se një mbikëqyrje mjekësore e rregullt mbi punonjësit e ekspozuar ndaj rreziqeve profesionale, për shkak të veprimtarive në minierë, të ushtrohet sipas parimeve të përgjithshme të mjekësisë së punës dhe në përputhje me legjislacionin kombëtar.

## Neni 12

Nëse dy ose më shumë punëdhënës zhvillojnë veprimtari në të njëjtën minierë, punëdhënësi përgjegjës i minierës duhet të koordinojë ekzekutimin e të gjitha masave lidhur me sigurinë dhe shëndetin e punonjësve dhe të konsiderohet (mbahet) përgjegjës i parë për sigurimin e operacioneve pa përjashtuar punëdhënësit individualë nga përgjegjësia e tyre, përsa i përket zbatimit të të gjitha masave lidhur me sigurinë dhe shëndetin e punonjësve të tyre.

## B. TË DREJTAT DHE DETYRIMET E PUNONJËSVE DHE TË DELEGUARVE TË TYRE

## Neni 13

1. Legjislacioni kombëtar i përmendur në nenin 4 duhet t'u njohë punonjësve të drejtën:

- a) t'i njoftojnë punëdhënësit dhe organit kompetent aksidentet, incidentet e rrezikshme dhe rreziqet;
- b) të kërkojnë dhe të arrijnë që të bëhen inspektime dhe anketa nga punëdhënësi dhe organi kompetent kur ekziston një motiv preokupimi, që ka të bëjë me sigurinë dhe shëndetin; dhe
- c) të njohin rreziqet në vendin e punës që mund të dëmtojnë sigurinë dhe shëndetin e tyre dhe të informohen për to;
- d) të marrin informacione që i ka punëdhënësi ose autoriteti kompetent lidhur me sigurinë dhe shëndetin e tyre;
- e) të largohen (mënjahohen) nga çdo vend në minierë kur ka motive të arsyeshme për të menduar se ekziston një situatë që paraqet një rrezik serioz për sigurinë dhe shëndetin e tyre; dhe
- f) të zgjedhin kolektivisht delegatët në sigurinë dhe shëndetin.

2. Delegatët e punonjësve në sigurinë dhe shëndetin të përmendur në paragrafin 1 f) si më sipër do të duhet t'u njihet, në përputhje me legjislacionin kombëtar, e drejta:

- a) të përfaqësojnë punonjësit për çdo gjë që lidhet me sigurinë dhe shëndetin në vendin e punës, duke përfshirë, sipas rastit, ushtrimin e të drejtave të përmendura në paragrafin 1 si më sipër;
- b) - të marrin pjesë në inspektimet dhe anketat që zhvillohen nga punëdhënësi dhe organi kompetent në vendin e punës;
- të procedojnë me mbikëqyrje dhe anketimet lidhur me sigurinë dhe shëndetin;
- c) të thërrasin këshilltarë dhe ekspertë të pavarur;
- d) të konsultohen në kohën e përshtatshme me punëdhënësit për çështje që lidhen me sigurinë

dhe shëndetin, duke përfshirë politikat dhe procedurat në këtë fushë;

e) të konsultohen me organin kompetent; dhe

f) t'i njoftohen aksidentet dhe incidentet e rrezikshme që interesojnë sektorin për të cilin ata janë seleksionuar.

3. Procedurat lidhur me ushtrimin e të drejtave të parashikuara në paragrafët 1 dhe 2 si më sipër do të përcaktohen:

a) nga legjislacioni kombëtar, si dhe

b) nëpërmjet konsultimesh ndërmjet punëdhënësve dhe punëmarrësve dhe përfaqësuesve të tyre.

4. Legjislacioni kombëtar do të duhet të arrijë që të drejtat e parashikuara në paragrafët 1 dhe 2 si më sipër të mund të ushtrohen pa diskriminim dhe pa raprezalje.

#### Neni 14

Legjislacioni kombëtar do të duhet të parashikojë që, sipas formimit të tyre, punonjësit t'i nënshtrohen detyrimit:

a) për t'iu përshtatur masave të parashikuara në fushën e sigurisë dhe të shëndetit;

b) për t'u kujdesur në mënyrë të arsyeshme për sigurinë dhe shëndetin e vetvetes, si dhe të personave të tjerë që mund të preken nga veprimet e tyre apo nga mungesat e tyre në punë, përfshirë këtu duke përdorur me korrektesë mjetet, veshjet mbrojtëse dhe pajisjet të vëna në dispozicionin e tyre për këtë qëllim dhe duke u kujdesur për ato;

c) për t'i njoftuar menjëherë superiorit të tyre direkt çdo situatë, që, sipas mendimit të tyre, mund të paraqesë rrezik për sigurinë ose për shëndetin e tyre apo sigurinë e shëndetin e personave të tjerë, situatë të cilën ata vetë nuk janë në gjendje ta përballojnë në mënyrë të përshtatshme;

d) për të bashkëpunuar me punëdhënësin, me qëllim që detyrimet dhe përgjegjësitë në ngarkim të këtij të fundit sipas Konventës të respektohen.

### C. BASHKËPUNIMI

#### Neni 15

Duhet, të merren masa, në përputhje me legjislacionin kombëtar, për të inkurajuar bashkëpunimin ndërmjet punëdhënësve dhe punonjësve dhe përfaqësuesve të tyre, me qëllim promovimin e sigurisë dhe shëndetit në miniera.

### PJESA IV ZBATIMI

#### Neni 16

Anëtari do të duhet:

a) të miratojë të gjitha masat e nevojshme, duke përfshirë sanksionet dhe masat korrigjuese të përshtatshme, me qëllim që të sigurojë zbatimin efektiv të dispozitave të Konventës; dhe

b) të ngrejë shërbime të inspektimit të përshtatshme, me qëllim që të kontrollojë zbatimin e masave që do të merren në përputhje me Konventën dhe t'i pajisë këto shërbime me burimet njerëzore të nevojshme për plotësimin e detyrave të tyre.

### PJESA V DISPOZITAT FINALE

#### Neni 17

Ratifikimet zyrtare të kësaj Konvente do t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës dhe do të regjistrohen prej tij.

## Neni 18

1. Kjo Konventë do të lidhë vetëm Anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimi i së cilës do të jetë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës.
2. Ajo do të hyjë në fuqi 12 muaj pasi të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm ratifikimet e dy Anëtarëve.
3. Në vazhdim, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për çdo Anëtar 12 muaj pas datës kur ratifikimi i saj do të jetë regjistruar.

## Neni 19

1. Çdo Anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë mund ta denoncojë atë në mbarim të një periudhe dhjetëvjeçare pas datës së hyrjes fillestare në fuqi të Konventës, me anë të një akti që i komunikohet Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës dhe të regjistruar prej tij.
2. Çdo Anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, i cili, brenda një viti pas mbarimit të periudhës dhjetëvjeçare përmendur në paragrafin e mësipërm, nuk do të përdorë të drejtën e denoncimit të parashikuar nga ky nen, do të lidhet për një periudhë të re dhjetëvjeçare, dhe në vazhdim do të mund ta denoncojë këtë Konventë në mbarim të çdo periudhe dhjetëvjeçare në kushtet e parashikuara nga ky nen.

## Neni 20

1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'u njoftojë të gjithë Anëtarëve të Organizatës Ndërkombëtare të Punës regjistrimin e të gjitha ratifikimeve dhe denoncimeve që i janë komunikuar atij nga Anëtarët e Organizatës.
2. Duke iu njoftuar Anëtarëve të Organizatës ratifikimin e dytë, që i është komunikuar, Drejtori i Përgjithshëm tërheq vëmendjen e Anëtarëve të Organizatës mbi datën në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi.

## Neni 21

Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i komunikojë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, për qëllime regjistrimi, në përputhje me nenin 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara, të dhëna të plota mbi të gjitha ratifikimet dhe mbi të gjitha aktet e denoncimit që ai do të ketë regjistruar në përputhje me nenet e mësipërme.

## Neni 22

Sa herë që do ta gjykojë të nevojshme, Këshilli Administrativ i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i paraqesë Konferencës së Përgjithshme një raport mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe do të shqyrtojë, nëse do të duhet, të regjistrojë në rendin e ditës së Konferencës çështjen e rishikimit të saj të pjesshëm ose të plotë.

## Neni 23

1. Në rastin kur Konferenca do të miratonte një konventë të re, që mban rishikimin e plotë apo të pjesshëm të kësaj Konvente dhe nëse konventa e re nuk parashikon ndryshe:
  - a) ratifikimi nga një Anëtar i konventës së re që mban rishikimin do të sillte me plot të drejtë, pavarësisht nga neni 19 më sipër, denoncimin e menjëhershëm të kësaj Konvente, me kusht që konventa e re që bën rishikimin të ketë hyrë në fuqi.
  - b) duke u nisur nga data e hyrjes në fuqi të konventës së re që bën rishikimin, kjo Konventë do të pushojë së qeni e hapur për ratifikim për Anëtarët.
2. Kjo Konventë do të mbetet megjithatë në fuqi në formën dhe përmbajtjen e saj për Anëtarët, të cilët do ta kishin ratifikuar dhe që nuk do të ratifikonin Konventën që bën rishikimin.

## Neni 24

Versionet në anglisht dhe në frëngjisht të tekstit të kësaj Konvente janë të barasvlefshëm.